

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31582

гр. София, 22.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело № 20221110130161 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по подадена от Р. Д. К., искова молба и уточнителна такава против „С.З.А.Е. ЕООД“ ЕООД, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искиви претенции с правно основание чл. 128, т. 2 вр. чл. 138а КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, с искане да се постанови решение, с което ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищеца сумата от **2 000.00 лева**, представляваща разликата между дължимото се при нормална продължителност на работното време и реално изплатеното месечно трудово възнаграждение за периода от 18.05.2020 г. до 01.09.2020 г., след въведено от работодателя непълно работно време, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението и сума в размер на **100.00 лева** - лихва за забава, представляваща сбор от законната лихва върху всяка една от неплатените главници за периода от 01.06.2020 г. до 06.06.2022 г.

Съдът, след като констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на закона, предявеният иск е процесуално допустим, изпълнена е процедурата по чл. 131 ГПК, и с оглед направените от страните доказателствени искания и на основание чл. 140, ал. 1 ГПК, чл. 140, ал. 3, изр. 1 ГПК, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

1 Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищцата извежда съдебно предявените си права при твърдения, че по силата на възникнало с ответника служебно правоотношение, заемала длъжността „специалист контрол приходи“, като изпълнявала служебните си задължения при 5- дневна работна

седмица с 8 часов работен ден от 09:00 до 18:00 часа, считано от 01.06.2019 г., с брутно месечно възнаграждение от 2 300 лева. Твърди, че в посоченото работно време е изпълнявала служебните си задължения до 18.05.2020 г., когато със Заповед № ***/30.04.2020 г. било въведено непълно работно време за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“, на основание чл.138а, ал.1 от КТ, поради намален обем на работа. С цитираната заповед била въведена продължителност на работния ден от 5 часа и 30 минути за периода 18.05.2020 г. - 18.08.2020 г. С последваща Заповед № ***/30.04.2020 г. било въведено непълно работно време за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“, на основание чл.138а, ал.1 от КТ, поради обявена извънредна епидемична обстановка. Посочената заповед влязла в сила на 01.06.2020 г. и била валидна за периода на обявената извънредната епидемична обстановка до нейната отмяна. Със заповедта била въведена продължителност на работния ден от 5 часа и 36 минути за периода на действието на заповедта. С последваща Заповед № ***/29.05.2020 г. било въведено отново непълно работно време за същите служители на отдел „Обслужване на Ксерокс“, но на друго основание - чл.138а, ал.1 от КТ, поради намален обем на работа. С въпросната заповед продължителността на работния ден оставала 5 часа и 36 минути за периода на действието ѝ, а именно 15.06.2020 г. - 18.08.2020 г. Със Заповед Н50/28.07.2020 г. било прекратено действието на Заповед № ***/29.05.2020г. и въведено непълно работно време за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“, но на основание - чл.138а, ал.2 от КТ, поради обявена извънредна епидемична обстановка. Заповедта влязла в сила на 28.07.2020 г. и била валидна за периода на обявената извънредната епидемична обстановка до 18.08.2020 г., като продължителността на работния ден била 5 часа и 36 минути за периода на действието на заповедта. С последваща Заповед № ***/07.08.2020 г. на основание чл.138а, ал.2 от КТ се удължило прилагането на непълното работно време, въведено със Заповед № Н50/28.07.2020 г. за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“. Заповедта влязла в сила на 19.08.2020 г. и била валидна за периода на обявената извънредна епидемична обстановка до нейната отмяна с изричен нормативен акт, като продължителността на работния ден оставала 5 часа и 36 минути за периода на действието на заповедта. С последна Заповед № Н85/30.10.2020 г. на основание чл.138а, ал.2 от КТ се уточнило, че прилагането на непълното работно време, въведено със Заповед № ***/07.08.2020 г. за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“ ще се прилага до 16.11.2020 г. включително. Заповедта влязла в сила незабавно и била валидна до 16.11.2020 г., като била определена норма от 62 работни часа. Ищцата твърди, че за периода на действие на заповедите от 18.05.2020 г. до 16.11.2020 г. е изпълнявала задълженията си от вкъщи. За същия период и вследствие незаконосъобразните заповеди на работодателя, ищцата сочи, че е ощетена, поради невъзможността да работи на пълен работен ден. Излага, че горепосочените заповеди са незаконосъобразни, поради това, че: работодателят не е съгласувал въвеждането на

непълно работно време с представителите на синдикалните организации и представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 КТ; не е спазено правилото на чл. 9 НРВПО, изискващо установяването на непълно работно време по чл. 138а, ал. 1 КТ да се извършва с писмена заповед на работодателя за всеки отделен случай не по-късно от 10 работни дни преди датата на преминаването към непълно работно време; поради липса на данни за намален обем на работа; наличие на дискриминационен елемент, поради това, че непълно работно време е въведено за определени служители от различни звена, а не за цялото предприятие или отделни цели звена, каквото се сочи, че е изискването на чл. 138а, ал. 2 КТ; поради това, че някои от заповедите, с които е въведено непълно работно време са издадени на основание чл. 138а, ал.1 КТ, а други на основание чл. 138а, ал.1 КТ, като Заповед № ***/29.05.2020 г. и Заповед № ***/29.05.2020 г. били издадени за един и същи период, но на различно основание. С оглед незаконосъобразните заповеди и въведеното с тях непълно работно време, ищцата претендира заплащане на разликата между дължимото при нормалната продължителност на работното време възнаграждение и реално изплатеното, като претендира и лихва за забава върху всяка една от неплатените главници за периода от 01.06.2020 г. до 06.06.2022 г. Претендира разноски. Прави искане за допускане на предварително изпълнение на решението. С уточнителна молба ищецът е индивидуализирал и периода, за който е заявена акцесорната претенция за мораторна лихва.

В срока за отговор на исковата молба, такъв е постъпил от ответника, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Ответникът не оспорва, че страните се намират в трудово правоотношение. Развива съображения в насока, че работното време на ищцата е правомерно намалено съгласно издадените заповеди. Сочи, че през периода, през който е било въведено непълно работно време, в България е било обявено извънредно положение. Излага, че съгласно чл. 3 от Вътрешните правила за работната заплата при ответника, дружеството е установило повременна система за заплащане на извършената работа, което значело, че извършената работа се заплаща според продължителността на реално отработеното време. В резултат на въведено непълно време възнаграждението и годишният платен отпуск на служителя, както и неговият трудов и осигурителен стаж се определяли пропорционално на действително отработените часове. Развива съображения за неоснователност на иска, доколкото същият се отнасял за заплащане на възнаграждение за работа, която ищецът не е извършил. Не оспорва, че е издал заповеди за едностранно въвеждане на непълно работно време и по-конкретно сочи, че са издадени следните на основание чл. 138а, ал. 1 КТ, а именно: **- заповед № ***/ 30.04.2020 г. и заповед № ***/29.05.2020 г.**

Ответникът излага твърдения, че горепосочените две заповеди са издадени законосъобразно, както и че е било налице реално намаляване на обема на работата. Във връзка с последното сочи, че е бил сключен глобален договор между К.К. и Е.С.Е.

Т. Лтд, като за предоставянето на услуги от Е.С.Е. Т. ЛтД на К.К., Е.С.Е. Т. ЛтД използвал ответното дружество като свой подизпълнител. Твърди, че К.К. е поискал от Е.С.Е. Т. ЛтД намаляване на обема на работа, като Е.С.Е. Т. ЛтД поискал същото от своя подизпълнител – ответника. Сочи, че непълното работно време е въведено в рамките на максималния тримесечен период */за 56 календарни дни/*, както и че въвеждането на непълното работно време е съгласувано с представителите на синдикална секция на НФТИНИ. Във връзка с твърдението на ищеца, че не е имало съгласуване с представителите на служителите, се поддържа, че при ответника не е учреден подобен представителен орган, като въпреки това, дружеството информирало всички засегнати служители по имейл относно въвеждането на непълно работно време. Излага, че дори неизпълнението на това изискване не води до незаконосъобразност на издадените заповеди. Твърди, че е спазено и правилото заповедите да са издадени не по-късно от 10 работни дни преди ефективното въвеждане на непълно работно време. Сочи, че със Заповед № ***/29.05.2020 г. се удължава срокът на въведеното непълно работно време, поради което не трябвало да се прилага правилото за 10-те работни дни.

Излага, че на основание чл. 138а, ал. 2 КТ са издадени следните заповеди: – Заповед № ***/29.05.2020 г., Заповед № ***/28.07.2020 г., Заповед № ***/07.08.2020 г. и Заповед № ***/30.10.2020 г.

Ответникът поддържа, че единственото изискване за въвеждане на непълно работно време на основание 138а, ал.2 КТ е наличие на обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка, както и че разпоредбата не изисква да се доказва намален обем на работа, приходи и т.н. Оспорва твърдението на ищеца да е налице дискриминационен елемент при издадените заповеди и сочи, че ищцата не е третирана неблагоприятно, поради някоя от нейните персонални характеристики. Поддържа, че критериите за прилагане на заповедите и въвеждане на непълното работно време не се основават на персонални характеристики, а на база принадлежността към даден екип. Оспорва твърдението да е налице припокриване на заповедите по периоди. В заключение излага, че всички заповеди са издадени законосъобразно и прави искане за отхвърляне на претенциите. Претендира разноски.

2 Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца – предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искиви претенции с правно основание чл. 128, т. 2 вр. чл. 138а КТ и чл.86, ал. 1 ЗЗД.

3 Кои права и кои обстоятелства се признават – няма такива.

4 Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване – с оглед становището на ответника съдът **ОБЯВЯВА** за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че страните в настоящото производство се намират в трудово правоотношение, че за периода на действие на трудовото правоотношение, работодателят е издал следните заповеди, с които е въведено непълно работно време:

заповед № *** / 30.04.2020 г.; заповед № ***/29.05.2020 г.; заповед № ***/29.05.2020 г.; заповед № ***/28.07.2020 г.; заповед № ***/07.08.2020 г.; заповед № ***/30.10.2020 г.

5 Как се разпределя доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 вр. чл. 138а КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест по делото, е да докаже, че за процесния период между страните е било налично валидно трудово правоотношение, по силата на което е претирал труд в полза на ответното дружество, че работодателят е издал заповеди, с които е въведено непълно работно време, наличието на основание за незаконосъобразност на заповедите, с които е въведено непълно работно време, размерът на претенцията, представляваща разликата между дължимото трудово възнаграждение при нормална продължителност на работното време и реално изплатеното месечно трудово възнаграждение за периода от 18.05.2020 г. до 01.09.2020 г., след въведено от работодателя непълно работно време.

УКАЗВА на ответното дружество, че в негова доказателствена тежест по делото е да докаже положителния факт на погасяване на дълга, както и законосъобразност на издадените заповеди, с които е въведено непълно работно време.

По иска с правно основание чл.86, ал. 1 ЗЗД:

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да установи по делото пълно и главно изпадането в забава на ответника за главните задължения.

В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

ПРИЕМА представените от ищеца и ответника документи като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА събиране на поисканите от ищеца гласни доказателства, чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане за установяване на обстоятелства, посочени в исковата молба.

ДОПУСКА събиране на поисканите от ответника гласни доказателства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане за установяване на обстоятелства, посочени в отговора на исковата молба.

ДОПУСКА съдебно - счетоводна експертиза със задачи, формулирани в исковата молба при депозит в размер на 350.00 лв., платими от бюджета на съда, като заключението да се изготви в табличен вид, по месеци за евентуално дължимото се трудово възнаграждение и лихва за забава.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **С.Ф.В.** – тел. *****, като експе

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА като им указва, че доброволното/извънсъдебно уреждане на отношенията е най-благоприятният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **03.02.2023г. от 11.00 часа**, за които дата и час да се призоват страните и вещото лице.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото на страните, а на ищеца – и препис от отговора на ответника, като същите могат да изразят становище и да ангажират доказателства най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____